

PORIN KIRKKOSANOMA

Kesänumero

Ryhmäjulkaisu jokaiseen kotiin Porissa

2 • 1

Kirkko ja politiikka

- Politiikka on tullut kirkkoon jäädäkseen, vaikka näyttää siltä, etteivät puoluepolitiikan myrskyt vielä myllerrä seurakunnissa.
- Puolueiden tunnusten esilletuomisesta kiistellään. Monet haluaisivat ne selvästi esille, koska politiikka on mukana kirkon toiminnassa.
- Marraskuun seurakuntavaaleihin käydään ilman puoluetunnuksia. Kirkon politisoitumista pohti joukko paikallisia kirkon luottamushenkilöitä ja viranhaltijoita. (Keskioukeama)

Seurakuntien Palvelukeskus on jo vilkkaassa käytössä, joskin toiminta kokonaisuudessaan käynnistyy vasta syksyllä. Uudessa talossa on viihtyvyyttä ja viihtyvyyttä, jota kuvassa ihäilee ylivahtimestari Touko Aro. Enemmän Palvelukeskuksesta sisäsivuilla.

Kesäillan urkumusiikkia Keski-Porin kirkossa

Keskiviikkoisin kello 19.30 kesä- ja elokuussa

KESÄKUUKU

- 7. 6. Professori Enzo Forsblom, Helsinki
- 14. 6. Professori Tapani Valsta, Helsinki
- 21. 6. Diplomiurkuri Aimo Känkänen, Lahti
- 28. 6. Professori Tauno Äikää, Helsinki

ELOKUUKU

- 2. 8. Urkutaiteilija Tijn van Eijk, Hollanti
 - 9. 8. Kanttori-urkuri Leni Granholm, Esse
 - 16. 8. Urkutaiteilija Kamilla Klugorova, Tšekkoslovakia
 - 23. 8. Urkutaiteilija Dieter Weiss, Saksan Liittotasavalto
 - 30. 8. Lahden kamarikuoro, johtajana Matti Rauhala
- Vapaa pääsy Ohjelman hinta 5

SINUA TAHTOO KUUNNE

15566

**PALVELEV
PUHELI**

PÄIVYSTYS JOKA YÖ KELLO 21-

Porin seurakunnilta 100 000 markkaa nuorisotyöttömyyteen

Porin seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto myönsi tikuun lopulla 100 000 markan määrärahan työttömyyden ja sen seurausten lievittämiseen. Kirkkoneuvoston asettama työryhmä on selvittänyt, miten käytettävänä olevat työttömyysrahat edullisimmin ja tarkoituksenmukaisimmin voidaan käyttää. Piispaainkokouksen julkilausuma oli pohjana kirkkovaltuuston aloitustekijöillä, jotka toivoivat pikaista kassaa Porin seurakunnilta. Seurakuntien välitön apu koko ongelmaan verrattuna vähäiseksi. Toisaalta on toivottavaa, että seurakuntien normaalitoiminnassakin kesäaika on merkittävä työllisyysvaikutus, kun esimerkiksi hautausmaiden kausityövoima on kymmenkertainen koko heinäkuun verrattuna. Osa tästä kausityövoimasta on nimittäin opiskelijoita tai muuta nuorisoa. Myös leiri- ja kirkko-keskusten toiminta, metsänhoitotyöt ym. antavat työsuksia juuri kesäaikaan.

Työttömyys on muutakin kuin rahan puutetta. Seuralaivat voivat tarjota henkistä tukea työttömille, jotka kiirevät monien vaikeitten asioiden parissa tällä hetkellä.

Länsi-Suomen 72. Herännäisjuhla
Porissa 7.-9. 7. 78

Porin Kirkkosanommat 23. 5. 1978

Kirkko ja Pyhä Henki

Helluntai on Pyhän Hengen vuodattamisen ja seurakunnan syntymän juhla. Helluntain tuulet puhaltavat keskelämme. Pyhästä Hengestä on viime vuosina puhuttu enemmän kuin aikaisemmin. On syntynyt karismaattinen liike, jonka piirissä Pyhän Hengen lahjat l. karismat ovat toiminnassa samalla tavalla kuin seurakunnan syntyäikoina. Eriyisesti on kiinnitetty huomiota kielilläpuhumiseen ja sairaiden parantamiseen rukouksella. Lapualaisesta saarnaajasta Niilo Yli-Vainiosta on tullut suorastaan superjulkis, jota radio ja televisio kilvan haastattelevat. Sairaat ja ahdistuneet ihmiset täyttävät suurimmatkin kokoustilat kaikkialla, missä Niilo Yli-Vainio saarnaa. Kirkon piirissä kysellään, mitä tästä kaikesta tulisi ajatella. Minkä haasteen kyseinen hengellinen liikehdyntä välittää luterilaiselle kirkollemme? Tuomarin tehtävään meitä ei ole asetettu.

Uuden Testamentin kuvaus ensimmäisen helluntain tapahtumista kertoo toisaalta hätäntyneistä ihmisistä, jotka kyselivät: "Mitä meidän pitää tekemän, että pelastuisimme?" Toisaalta se kertoo ihmisistä, jotka lähtivät kaikkeen maailmaan julistamaan sanomaa ylösnousseesta ja elävästä Kristuksesta. Elämänliike on kahdensuuntaista. Kummassakin oli kysymys osallistumisesta ja yhteydestä, jonka Pyhä Henki synnyttää. Kun kyselemme palautetta kirkon työssä, tuijotamme usein vain osallistumistilastoja. Tässä suhteessa kirkko näyttää täysin mukautuneen "tämän maailmanajan mukaan". Mistä voimme tietää, toimiiko Pyhä Henki kirkossamme? Pyhän Hengen hedelmistä suurin on rakkaus.

Paavalikin kirjoitti: "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielellä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski ja kilisevä kulkunen. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, mutta minulla ei olisi rakkautta ei se minua mitään hyödyttäisi." (1. Kor. 13)! Jeesus sanoo oppilailleen: "Siitä teidät tunnetaan minun opetuslapsikseni, että te rakastatte toisianne. Hedelmistään puu tunnetaan".

Onko yhä lisääntyvä julistus Pyhästä Hengestä synnyttämässä rakkautta kristittyjen kesken yli raja-aitojen? Onko Pyhä Henki lähettämässä meitä rakastamaan niitä, jotka ovat ulkopuolella? Hedelmät eivät synny väkisin, ne kasvavat pelkäästä armosta, Jumalan ystävällisyydestä kaikkia ihmisiä kohtaan. Samalla tavoin kuin kasvit kasvavat auringosta. Pyhä Henki tekee Jumalan rakkauden Kristuksessa meille todeksi. Evankeliumi on käsky ottaa vastaan ja antaa. Vain antaessaan kristitty todistaa, että hän on ensin itse ottanut vastaan. Armon ikävöiminenkin jo on Pyhän Hengen työtä.

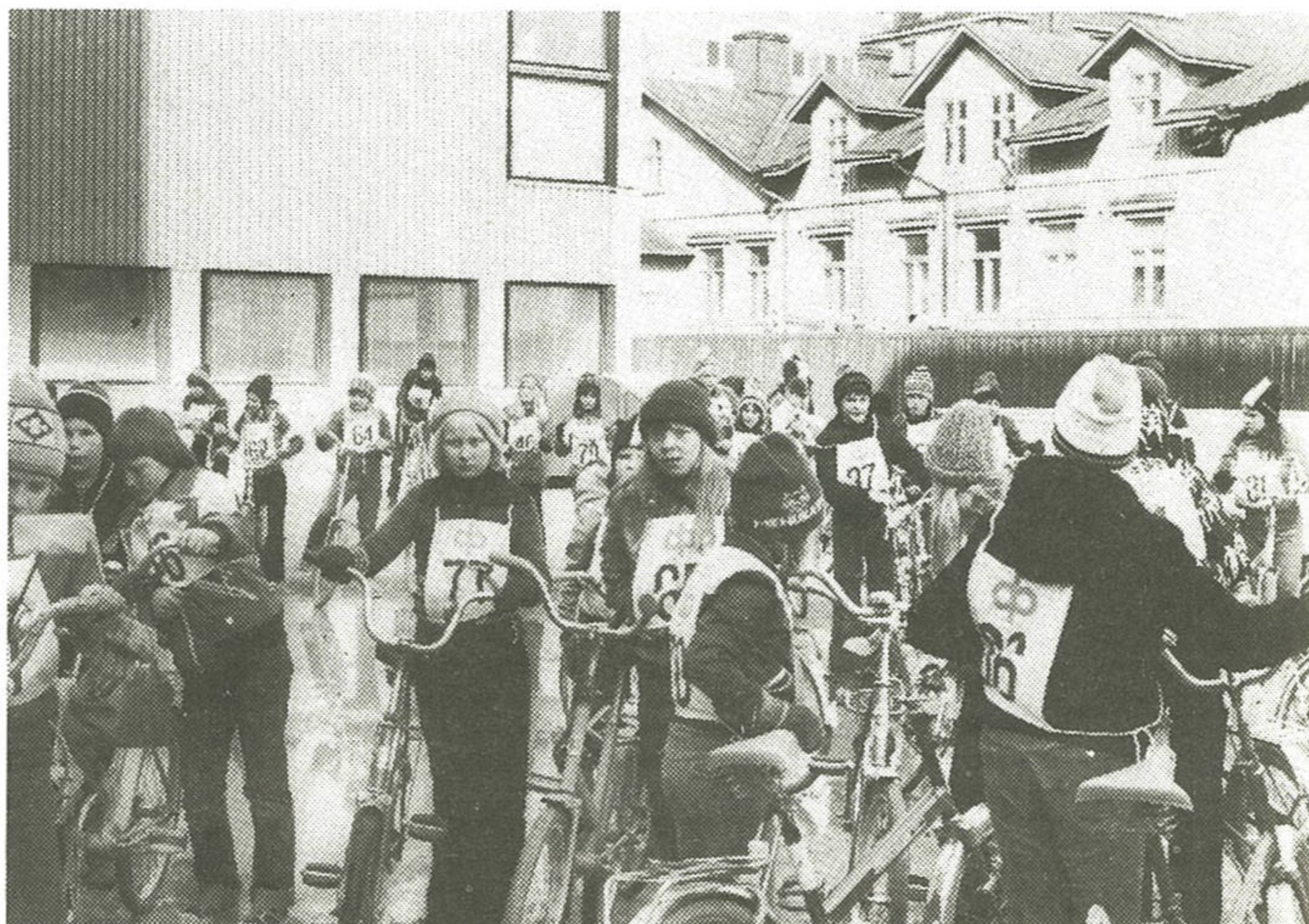
Seurakunnissa opetetaan liikenneturvallisuuuteen

Keveyen liikenteen väylät tehtiin tutuksi nuorille tienkäyttäjille Porin seurakuntien nuorisokeskuksen järjestämässä liikennekisassa. Koulutustapahtuman tarkoituksena oli tutustuttaa tytöt ja pojat keskikouluikäisiin pyöräteihin. Seurakunnat ovat kiinnittäneet huomiota liikenteen nopeaan kasvuun ja toisaalta lasten käyttäytymiseen liikenteessä. Päiväkerhoissa sekä tyttö- ja poikakerhoissa on annettu havainto-opetusta

liikenteen vaaroista. Tyttöjen ja poikien suuri joukko onkin yksi liikenteen riskiryhmistä. Liikennekisassa oli oiva tilaisuus opetella ajamaan oikein ja turvallisesti polkupyörällä.

Ajoreitti oli suunniteltu neljän kilometrin pituiseksi, ja se kulki Itäpuiston kautta Iso linnankadulle, josta Itsenäisyydenkadun kulmauksesta Vähä linnankatua pitkin siltojen yli Etelärantaan ja edelleen Länsi-

puiston kautta Pavelukeskuksen. jossa oli lähtö ja maali. Kilpailun jälkeen visaisimmat liikennesolmut ratkottiin yhdessä. Kadulletulo, väistämisevelvollisuus suojatielle tultaessa, ryhmittäminen sekä suunta-merkin näyttäminen tuottivat eniten päänvaivaa nuorille. Koulutustapahtuma sai kuitenkin nuoret tienkäyttäjät ajattelemaan omaa käyttäytymistään ja samalla kunnioittamaan myös toisia liikenteessä.

Keveyen liikenteen väylät koetaan Porissa entistä tärkeämmiksi moottoriajoneuvojen lisääntymisen myötä. Liikenneturvallisuuksia opetetaan myös seurakunnissa, mm. liikennekilpailun avulla.

Tunnetko seurakuntalaisiasi

Liisa: Ensimmäisen kuukauden aikana olen mielestäni päässyt aika hyvin tutustumaan seurakuntalaisiin. Joka päivähän näin alussa tutustuu uusiin ihmisiin. Varsinkin kerhoissa ja piireissä tutustuu kerralla moniin ihmisiin, joten nimi ei ehkä jääkään mieleen heti ensi kerralla, mutta vähitellen oppii nimenkin muistamaan. Toivoisin, että seurakuntalaiset ymmärtäisivät tämän ja jaksaisivat sanoa nimensä toisenkin kerran.

Erkki: Länsi-Porin kaduilla tulee vastaan paljon tutun näköisiä, valitettavasti en aina havaitse heitä tai en muista, missä olen heidät tavannut. Nuoret tervehtivät kuitenkin tuttavallisemmin. Monissa nuorissa kodeissa olen suorittanut kasteen, joten tuttavapiiri on yhä kasvamassa.

Mikä on mielenkiintoisinta työssäsi

Liisa: Mielenkiintoisinta on tutustua uusiin ihmisiin. Mielelläni keskustelen kahden kesken ihmisten kanssa, ja varsinkin kotikäyntityön tunnen omaksi työkseni. Eriyisesti en pidä toimistotöistä ja kaikenlaisesta seurakuntaankin tulevasta paperisodasta.

Erkki: Nuorten kanssa touhuaminen. Meillä on muun muassa musiikkiryhmä, joka on perin innostunut hengellisestä nuorisomusiikista. Ehkä eniten iloitsen kun näen, miten usko Vapahtajaan antaa nuorelle iloa ja vapautta. Ikävintä taas on huono omatunto perheen laiminlyömisestä.

Mitä tekisit, jos sinulla ei olisi kiire

Liisa: Ilman muuta tekisin enemmän kotikäyntejä varsinkin yksinäisten vanhusten luokse, sillä heitä on täällä Porissakin paljon. Tuntuu vähän pahalta, kun työhön tulee sellaista, joka vie ajan kotikäyntityöltä.

Erkki: Melko mukavasti olen saanut järjestää työni. Teen nuorisotyötä tahtoni mukaan. Mikäli aikaa jää, osallistun muuhun seurakuntaelämään.

Mitä seurakunnalla on annettavana työttömälle

Liisa: Luulisin, että seurakunnan ensisijainen tehtävä olisi antaa henkistä tukea työttömälle. Voisi esimerkiksi jonkinlaiseen keskustelupiiriin kutsua erityisesti työttömiä. Tärkeää olisi, että työtönkin saisi tuntea itsensä samanarvoiseksi kansalaiseksi toisten kanssa. Jonkinlaisen työn ja taloudellisen tuen antaminen varsinkin nuorelle on tietenkin myös hyvä asia niissä puitteissa, mitä seurakunta pystyy tarjoamaan.

4 Erkki: Yksityinen seurakunta ei voi paljoakaan aineellisesti auttaa henkisesti kyllä. Työttömyys merkitsee muutakin kuin rahan puutetta: turhautumista, ajankäytön ongelmia, itsensä hyväksymisen horjumista. Meillä on ilosanoma. Sinua rakastetaan, sinut hyväksytään. Töppäilleenäkkin ja epäonnistuneena sinulle annetaan anteeksi. Tämän tunteminen auttaa hyväksymään itsensä.

PORIN NTKY:n LEIRIT 1978

10. 6. Linja-autoretki Lohjalle lähetyseuran vuosijuhlaan ym. Matkamaksu 20-25 mk + ruokailukulut. Ilmoittautuessa 5 mk.

16.-18. 6. alle 13-vuotiaitten tyttöjen leiri Kiviniellä. Leirimaksu 5 mk, johon sisältyy matkat.

23.-24. 6. Yhdistysväen juhannusleiri Kiviniellä. Leirimaksu 8 mk.

18. 7. Linja-autoretki Köyliöön ja leiripäivä Säkylän Luvalahdessa. Matka- ja ruokailumaksu aikuisilta 18 mk, lapsilta 8 mk, josta ilmoittautuessa 3 mk.

21.-23. 7. Isojen tyttöjen ja nuorten leiri Kiviniellä. (Tehdään mm. pyöräretkiä ympäristöön.) Leirimaksu 5 mk.

5. 9. Aikuisten ja nuorten autoretki Kuivalahteen. Maksu 5 mk.

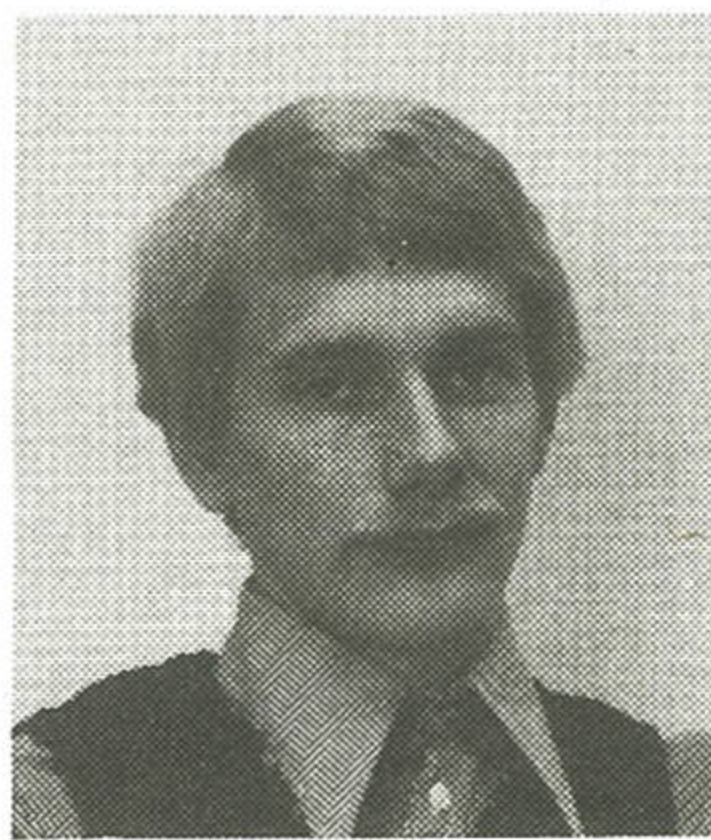
Ilmoittautumiset kevään tilaisuuksissa tai kesä-heinäkuussa keskiviikkoisin kello 18-19 sekä 30. 8. NTKY:een Esivallankatu 6, puh. 12 418, tai kirjelapulla NTKY:lle Riihikatu 13 pihan puolelta.

Perheasiain neuvottelukeskus

Eteläpuisto 10 (pihanpuoli) palvelee arkisin 9-16
ajanvaraus 9-12 p.
11 735

Liisa Ala-Luopa

Erkki Malmberg

jalkapuuassa

Tällä kertaa ovat haastateltavana Länsi-Porin papiston apulainen Erkki Malmberg, joka vastaa seurakunnan nuorisotyöstä ja seurakuntasisar Liisa Ala-Luopa, joka on yksi Keski-Porin diakonian viranhaltijoista, vastikään Poriin Pohjanmaalta muuttanut.

Onko sinulla perhettä

Liisa: Täällä Porissa muodostan perheen yksinäni. Lähiomaiseni asuvat Etelä-Pohjanmaalla Kurikassa, mistä olen kotoisin. Minulla on yksi sisko ja viisi veljeä, joista osa asuu vielä vanhempien kanssa.

Erkki: Ulvilan seurakunnan lehtorina työskentelevän Marjatta-vaimon lisäksi siihen kuuluvat 3-vuotias Anna ja 23-vuotias Päivikki, vaimoni pikkusisko.

Juhannusmuistoja

Herään juhannusaattona vuonna 1929 äidin kehotukseen "Nousepa jo sovittamaan tätä pukua, ennen kuin lähdän aamuaskareille!" Olen tuossa tuokiossa ylhäällä. Riemuitten pu- en äidin ompeleman valkoisen musliinipuvun ylleni. Huomen- na on suuri juhlapäiväni. Äidin mielestä puku on hyvä ja minä ripustan sen varoen naulaan. Äiti kiiruhtaa aamulypsylle.

Isä on tekemässä iltaa varten saunavihtoja. Kohta meistä lapsista nuorimmatkin ovat he- reillä. Paljasjaloin he kirmaise- vat niitylle hakemaan kukkia. Tänään tuoksuu kesä jokaisen mielessä. Autamme äitiä kai- kessa missä vain voimme. Isä on jo ehtinyt käydä hakemassa juhannusmeijuja. Hän on löytä- nyt kukassaan olevia pihlajan- oksia. Taitavin käsin hän som- mittelee sireenimajasta tuotuja kukkia. Niitä isä laittaa pirtin ja keittiön ikkunavierille nau- lojen avulla. Joka nurkassa on myös pihlajaa tai nuorta koi- vua. Kesä on tuotu sisälle.

Juhannusaattona juomme kahvin ulkona. Kuistille on sitä varten nostettu pirtin pikku pöytä. Kahvimukit kädessä ha- emme istuinpaikan pihan kivil- tä. Vanhempamme jäävät vain istumaan rapulle, minkä sivuil- la juhannuskoivut ovat. "Ju- hannussaunaan!" huutelee äiti hetken kuluttua saunan ovelta. Saunan porstuakin on koristet- tu tuoksuvilla koivunoksilla. Hengitämme syvään kesän tuoksua. Saunomisen jälkeen vietämme kaikki iltaa ulkona. Kuuntelemme, miten naapuri- seurakunnan kirkonkellot julis- tavat juhlan alkaneeksi. Äiti aloittaa virren "Jo joutui ar- mas aika..." Rattoisan illan kohokohta on kokonpoltto ran- nassa. Isä sytyttää niemen kär- keen kivien väliin kyhäämänsä kokon tuleen; me katselemme etäämpänä. "Lauletaanpa nyt laulu, jonka sävelissä minäkin pysyn", ehdottelee isäni. Nuoti- on palaessa kiirii "Honkain keskellä mökkini seisoo..." järven vastapäiselle rannalle saakka, josta se kaikuna palaa takaisin. Kokon palamisjätteet sammutetaan perusteellisesti. Kesäyön rauha laskeutuu seu- dulle ja me menemme nukku- maan.

Seuraavana aamuna työn- nämme suuren kirkkopaatin ve- sille. Soutajat istuvat veneessä parittain. Äidin tehtävänä on istua peräkeulassa mela kades- sä ja ohjata paatin kulkua kirk- korantaan. Nuorimmat istuvat soutuajien ja peränpitäjien välis- sä. Karhijärven pinta on tyyni, juhannusaamun aurinko kim- meltää sen pinnalla. Käden tee- kee mieli kosketella veden mär- kyyttä. Matkan varrella saar- ten lomitse näkyy toisiakin kirkkopaatteja. Miehet soutu- vat paitahissillaan, jutellaan ja lauletaan. Viidentoista kilo- metrin vesimatka tahtuu nope- aan. Rannasta on noin kilomet- ri tomusta maantietä. Isännät ajavat ohitsemme kärrypeleillä. Ansaa tulvii Herran temppe- in. Syrjäisimmästäkin kylästä uullaan, ken sisäisestä halusta uulla Jumalan sanaa, kuka ta- an vuoksi katsomaan nuorisoa joka tänään ensi kertaa käy ri- illä ja tapaamaan tuttaviaan. Kirkko on hallitseva näky äällä valkoisine seinineen surten kuusten keskellä. Kivi- tä kiertää pihan reunustoja ja autakumpuja. Nuoria koivuja ja pystytetty kirkon penkkiri- stöjen päihin. Alttarilla on

valkoisia juhannusruusuja. Rippilapset, kaikkiaan 136, is- tuvat ristikäytävässä alttarille päin. Vasemmalla puolella istu- valla tytöillä on yllään valkoiset puvut, pojat istuvat oikealla tummissaan. Kellot kajahtavat soimaan. Seurakunta hiljenee. Virsikirjat otetaan näköksälle, nenäliinan kulmassa on kolehti- raha. Kirkonmenot alkavat ur- kumusiikin myötä. Rovasti jät- tää puheessaan nuorille elämän matkalle muistolauseen psal- mista 103.

Nuorten vuoro on käydä Her- ran pöytään. Sanat kuuluvat, nuo pyhät ja siunatut: "Meidän Herramme Jeesus Kristus sa- noo: "Tulkaa sillä kaikki on valmistettu." Äiti oli edellisenä iltana puhunut minulle, että sa- moin kuin nyt saat valkoisen puvun yllesi, niin Jeesuskin ha- luaa puhdistaa sydämesi kas- teen armoissa. Hänen omanaan olet kerran pääsevä perille tai- vaskotiin. Seurakunta veisaa: "Oi Jumalan Karitsa, joka pois otat maailman synnit, armahda meitä. Oi Jumalan Karitsa, jo- ka pois otat maailman synnit, anna meille rauhasi ja siunauk- sesi."

Hellen Ojala

Atte Pantzar

Hautapaikkojen kunnostuksen aikaa

Lähestyvä kesä on saanut ai- kaan vilskettä Porin seurakun- tien hautausmailla. Käppärän hautausmaalla on vapusta saakka tehty kevätsiivousta ja peruskunnostustöitä. Työvoima on lähes kymmenkertainen tal- viaikaan verrattuna. Seurakun- tien yhtenä palvelumuotona on yksityisten hautojen hoito sopi- musta vastaan. Vuosittain hoi- dettavaksi jätetyt haudat ovat antaneet työtä noin 40 henki- lölle viiden-kuuden kuukauden ajaksi.

Vielä enemmän on kuitenkin seurakunnilla voimavaroja. Työtä helpottamaan on hanki- tu ajanmukaiset koneet ja työ- välineet. Porilaista työvoimaa olisi riittävästi tulossa. Palve- lun yhä lisääntyessä seurakun- nat pyrkivät yksilölliseen hau- dan hoitoon. Omaisten esittä- mät näkökohdat otetaan huo- mioon sopimuksissa.

Opaspalvelua Käppärän hautausmaalla

Porin Käppärän hautaus- maalla aloitetaan tänä kesänä opastuspalvelu. Käppärän hau- tausmaallahan liikkuu kesäisin huomattava määrä turisteja se- kä vainajien omaisia ja muita seurakuntalaisia. Opaspalvelun tarkoituksena on myös neuvoa ja avustaa vanhuksia ja invali- deja, jotka itse kunnostavat omaistensa hautoja. Tarvitta- essa on mahdollisuus myös hankkia oppaan välityksellä li- sää hiekkaa tai multaa haudal- le. Myös työvälineitä saa lai- naksi haudan kunnostamista varten. Opas- ja avustuspäalvelu on maksutonta, ainoastaan mullasta ja hiekasta peritään omakustannushinta.

Hautausmaan pääportin luo- na on alueen pohjapiirros, joka helpottaa hautapaikan löytä- mistä.

Työllisyysnäkökohtienkin vuoksi olisi toivottavaa, että hautojen hoitotilauksia saatai-

siin entistä runsaammin. Näin saataisiin tulevaisuudessa use- ampi henkilö- koululaiset ja

opiskelijat mukaanluettuina - mukaan terveelliseen ja mielek- kääseen palvelutehtävään.

Hautausmailla on vilkkain aika kesästä. Hautapaikat on kunnostettava talven jäljiltä. Monet yksi- tyiset ovat antaneet haudan hoidon seurakuntien huoleksi sopimusta vastaan. Peruskunnostustöitä Käppärässä tekevät muun muassa Pirkko Mäkipää, Seija Renfors sekä Armi Routa.

HAUTAINHOITOMAKSUT

ovat Porin ev.lut. seurakuntien hautausmailla vuonna 1978 samat kuin edellisenä vuonna

Kesähoito

Haudan koko	Hoito (ilman kukkia)		Talvi- havutus	Peruskunnostus		Kukat (istutus ja hankinta)
	hiekkahaudat, uudet ruoho- haudat (ilman reuna- kiviä)	vanhat reuna- kivihaudat (hauta-ala nurmikkona)		hiekkahauta	ruoho- hauta	
1x2 m	77,-	110,-	17,-	50,-	60,-	pelargonia 9 mk/kpl begonia 9 mk/kpl
2x2 m	97,-	137,-	19,-	60,-	70,-	verenpisara 9 mk/kpl
3x2 m	117,-	165,-	21,-	70,-	80,-	pikkubegonia 3 mk/kpl
4x2 m	136,-	192,-	23,-	80,-	90,-	orvokki 3 mk/kpl
5x2 m	156,-	220,-	25,-	90,-	100,-	reunakukat 2 mk/kpl esikasvatettu ruusu 15 mk/kpl

Uurnahaudan hoito (1x1 m) ilman kukkia 40 mk.

Ollakko vai eikö olla Politiikka Seurakunnassa

Politiikka on tullut kirkkoon jäädäkseen. Tätä tosiasiaa ja sen seuraamuksia pohti joukko paikallisia kirkon luottamushenkilöitä ja viranhaltijoita. Monet heistä olivat tosin sitä mieltä, että politiikka on ollut mukana aina, ja nyt vasta sen olemassaolo on sallittu ja tun-

nustettu. Kannatusta sai myös ajatus, että tilanne tulisi vielä virallisemmaksi ja ehdokkaiden puoluekanta kirkollisvaaleissa avoimesti näkyviin. Tosin aina-
— yksi keskustelija vastusti tätä niin, että mahdollisesti kieltäytyisi siinä tapauksessa ehdokkuudesta.

Myönteistä seurausta poliitik-
kojen tulosta kirkon piiriin olisi ennen kaikkea se, että opettaisivat seurakuntalaisia mielipiteiden vaihtoon ja toinen toisensa kuuntelemiseen. Näin he parhaiten rikastuttaisivat seurakuntaelämää, jossa usein on totuttu siihen, että yksi puhuu

ja toisen kuuntelevat. Näin totesi kirkkoherra Jorma Pakkanen, keskustelun puheenjohtaja.

Kielteisenä piirteenä mainittiin mahdollisuus jonkun ehdokkaan käyttää kirkollista luottamustehtävää vain keino-

na kohota poliittisella uralla. Tällaisten yrittäjien uskottiin kuitenkin karsiutuvan armotta pois viimeistään yhden toimintakauden jälkeen. Yksimielisiä oltiin kuitenkin siitä, että politiikka on mukana kirkon toiminnassa ja se on tullut jäädäkseen.

Kaikki keskustelun osanottajat "vetäjiä" lukuun ottamatta edustavat jotain puoluekuntaa ja ilmoittavat sen avoimesti. He osallistuivat keskusteluun omilla henkilökohtaisilla mielipiteillään, eivätkä suinkaan edustaneet virallisesti puoluettaan. Mukana olivat Aila Jokinen (kok), Katri Vastela (lib), Sirkka-Liisa Hämäläinen (krist), Kauko Säämäki (kesk), Pentti Perttula (skdl), Juhani Pälsi (perustuslaill) ja Kalevi Forsell (sd). Keskustelun alusti lehtori Raili Turtola.

Yleisesti oltiin sitä mieltä, ettei politiikka ole tuonut tullessaan mitään merkittäviä muutoksia. Luottamuselinten työskentelyyn sen ei todettu paljon vaikuttaneen, ainoastaan vaaleissa muutos on näkynyt selvemmin. Keskustelijat uskoivat, että luottamushenkilöillä on ennenkin ollut poliittisia mielipiteitä, vaikka niitä ei ole julkisesti tuotu esiin. Puoluekannan avointa julkistamista kirkollisvaalien yhteydessä vastustivat Sirkka-Liisa Hämäläinen, Kauko Säämäki ja Juhani Pälsi. Muiden mielestä se olisi vain nykyisen tilanteen tunnustamista ja merkitsisi rehellistä peliä. Seuraavissa seurakuntavaaleissa tämän vuoden marraskuussa puoluetunnuksia ei kuitenkaan sallita.

Kirkon etu aina tärkein

Kenenkään keskustelijan mielestä eivät puolueeseen kuulumisen ja seurakunnassa toimiminen ole ristiriidassa keskenään. Luottamushenkilöt toimivat seurakunnassa nimenomaan seurakuntalaisina, jolloin kirkon etu on tärkein.

Vasemmiston edustajat puolustivat omaa itsenäisyyttään mm. sillä, ettei kummallakaan puolueella ole kirkkopoliittista ohjelmaa, jota heidän pitäisi noudattaa, tai jolla puolue voisi heitä painostaa. Poliitiikan tulo merkitys on pastori Perttulan mielestä ennemminkin siinä, että esimerkiksi Harjaval-

lassa on kirkkoneuvostossa yksi kansandemokraattinen jäsen, ja hän edustaa siellä niitä työläisiä, jotka ovat antaneet hänelle tukensa. Hänen mukaansa se tuo seurakuntaelämään rikkautta, ja samalla tämä jäsen välittää tietoa seurakunnan toiminnasta omille kannattajilleen.

Perustuslaillisten Pälsi sitä vastoin piti kirkkopoliittista oh-

jelmaa äänestäjien kannalta etuna, koska he tällöin tietävät mitä linjaa heidän ehdokkaansa tulee ajamaan. Hänen mukaansa politiikan tulo saattaa esimerkiksi juuri Porissa olla etu siinä suhteessa, että aikaisemmin eri seurakuntien itsekäät pyyteet saattavat nyt väistyä keskustelun lisääntyneenä seurakuntarajojen. Tämä on etu tietenkin vain siinä tapauksessa, että kirkon paras asete-

taan aina etusijalle ennen puolueen etua.

Keskustelijoista ainoastaan Aila Jokinen myönsi, että nykyisessä tilanteessa piilee mahdollisuus ristiriitaan oman mielipiteen ja ryhmäkokouksen tiukan päätöksen välillä esimerkiksi henkilövalinnoissa. Hänelle tällaista ei ole vielä sattunut, mutta jos sellainen tulee, on ratkaisu erittäin vaikea, totesi Jokinen.

"Paras lahja Jeesuksen"

Yllä olevat sanat ovat helluntaivirrestä. Meneillään oleva kirkkovuoden ajankohta tahtoo painokkaasti puhua meille siitä, mitä ensimmäisenä kristillisenä helluntaina tapahtui. Saamme viettää helluntaita Pyhän Hengen vuodattamisen ja seurakunnan syntyvän muistojuhlana. Värittikö tietoisuus tästä Sinun helluntaipyyhiäsi?

Puhuessamme Pyhästä Hengestä olemme tekemisissä niin tärkeän asian kanssa kuin pelastuminen Jumalan valtakuntaan vain voi sisältää. Luterilaisuuden toiseksi uskonpuhdistajaksi ja pietismin isäksi kutsuttu Philipp Jakob Spener ilmaisee mainitun tärkeyden näin: "Jumalan antamaa uskoa ei voi olla ilman Pyhää Henkeä." Tätä on syytä erityisesti teroittaa. Jumalan lapsi on Hengestä syntynyt. Yksikään meistä ei voi ruveta uskovaiseksi. "Armasta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta

— se on Jumalan lahja — ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaksi" (Ef. 2:8,9). Tällaista ei voi saada aikaan mikä tahansa henki, vaan jumaluuden kolmas persoona, Pyhä Henki, josta on käytettävä pronominia "hän" eikä "se". Aina on ollut ja edelleen on niitä, jotka koettavat riisua Pyhästä Hengeltä Hänen persoonallisuutensa. Tällainen näkemys ei kyllä nouse Raamatusta. Pyydänkin Lukijaa todella miettimään, kuinka persoonattomaan voisi sisällyttää seuraavaa: Henki todistaa Jumalan lapseudesta (Room. 8:16), rukoilee puolestamme (Room. 8:26), jakaa armonlahjoja (1 Kor. 2:10), Henkeä voidaan herjata (Hebr. 10:9), voidaan yrittää pettää (Apt. 5:3), "Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi" (Apt. 15:28), "Kun Puolustaja tulee" (Joh. 15:26), jne. Jeesuksen julistus on tässä asiassa selvä: "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen" (Joh. 16:13).

Mutta jos ei-kristillisellä taholla päädytäänkin Hengen persoonattomuuteen, niin sama vaara vaanii huomaamatta juuri siellä, missä vähiten näin luulisi tapahtuvan, siellä, missä saatetaan paljonkin puhua Pyhästä Hengestä, henkikasteesta kielillä-puhumisineen jne. Miten se on mahdollista? Käytäntö on osoitta-

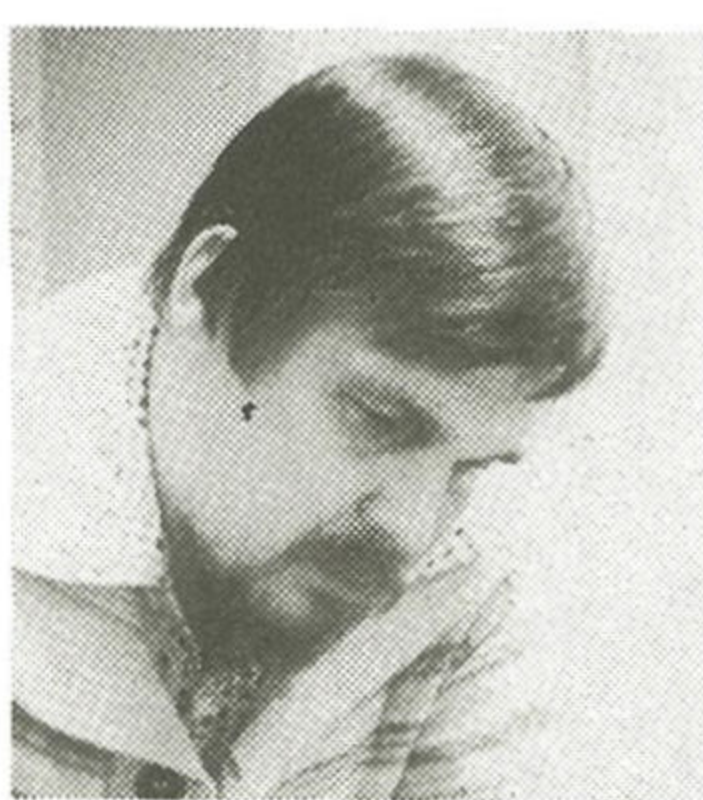
nut, kuinka usein on luisuttu vettu tavoittelemaan jonkin hurmostiloihin. Uskonnon o-
mantapaisesta liikehtimisestä Edesmennyt professori Osmä-
nen samaani "lankeaa loven joutuu suunnitella ja vaipuk-
selvänä merkinä yhteydenal esiintyy sielullisen ja heng-
otettavaa tekstiä!

Edellä olevaan vaaraan saa-
ten, että Pyhä Henki irrottaa
saa tapahtua. Pyhällä Hen-
na. Tuo Sana on "elävä ja me
kaksiteräinen miekka ja täv-
miekka on "tupesta" yksim-
nes Pyhä Henki vetää sen a-
toon. Ihmisestä tulee silloin sy-
vitsee Vapahtajaa. Tuo sam-
taa Kristusta anteeksiantajap-

Raili Turtola
lehtori, keskustelun alustaja

— Edellisessä seurakunnas-
sani totesin, että puolueilla oli
kauhea hätä, kun joku pitäisi
saada ehdokkaaksi. RKP:tä ja
SKP:tä lukuun ottamatta kaikki
pyysivät minuakin ehdokkaak-
seen. Tuntuu siltä, että liian ke-
peästi tapahtuu puolueitten si-
sällä ehdokkaiden valinta. Ei
keskustella minkälaisesta teh-
tävästä on kysymys, ja ketä tä-
hän voidaan pyytää.

Pentti Perttula
pastori, skdl

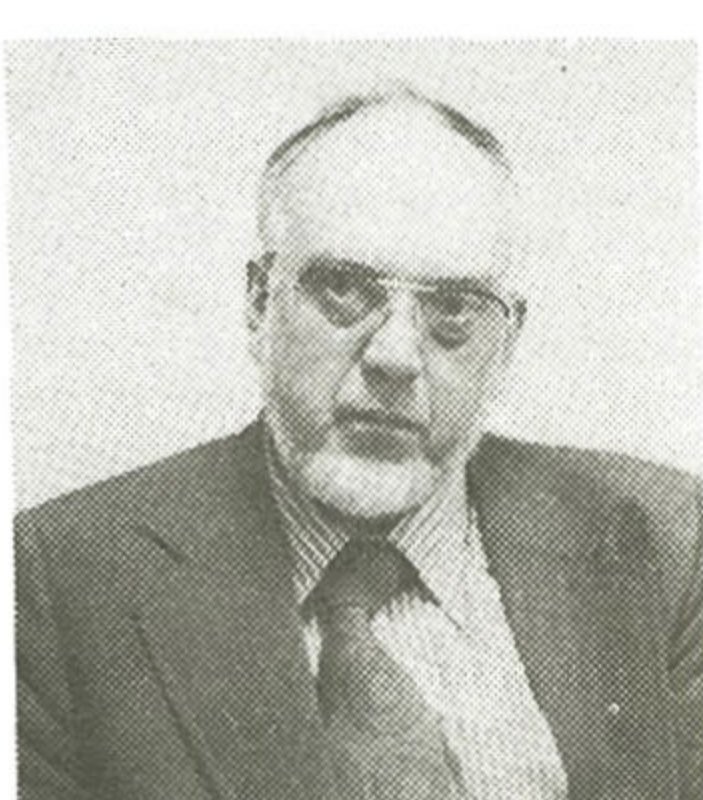
— Kirkolla on pitkä porvaril-
linen historia. Koska tässä on
historiallinen epätasapaino,
minulla on suorastaan velvolli-
suus olla yhteiskuntapoliittinen
henkilö. Pettäisin sen väestöno-
san, jossa itse olen kasvanut el-
len olisi mukana sekä kirkon et-
tä yhteiskunnan toiminnassa.

— Jos minut joskus valittai-
siin seurakunnan kirkkoher-
raksi, luopuisin kunnallisista ja
muista luottamustehtävistä.

Katri Vastela
lastenohjaaja, lib

— Suostuin seurakunnan
luottamustoimeen, ennen kuin
olin poliittisesti sitoutunut.
Koin silloin, että naisia, per-
heenäitejä, tarvitaan ehdotto-
masti seurakunnassa.

Juhani Pälsi
lehtori, perustuslaill.

Minusta tuntuu, että keskus-
telua poliittisten henkilöiden
välillä käydään seurakuntara-
jojen yli. Näin eivät itsekkäät
seurakuntapyyteet ehkä pääse
niin voimakkaasti esille.

— Puolueiden tunnukset lie-
nevät turhia ja ehkä suoras-
taan Jumalan sanan vastaisia
— ne kattanevat ajatuksen
"vääränrahantekijöistä ja ra-
hanvaihtajista". Omat valitsi-
jayhdistykset ovat suorastaan
irvokkaita — eri asia on puol-
uevärin tunnustaminen, vaikka
sitäkin parempi olisi mielestäni
vain yksi — "kirkkopuolue".

Kirkon tärkein tehtävä

Politiikka, kun se nyt on tullut, pitäisi myös parhaalla mahdollisella tavalla saada

palvelemaan kirkkoa sen tehtävien ja tarkoituksen toteuttamisessa. Keskustelijat pohtivat myös asian tätä puolta määrittelemällä kukin kirkon tärkeimmän tehtävän tämänhetkisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa. Sellaisena ongelmana tuli esiin mm. työttömyys, johon kirkonkin pitäisi tuoda lievitystä. Pastori Perttula totesi, että kirkolla ei ole suuria mahdollisuuksia itse työllistämisessä.

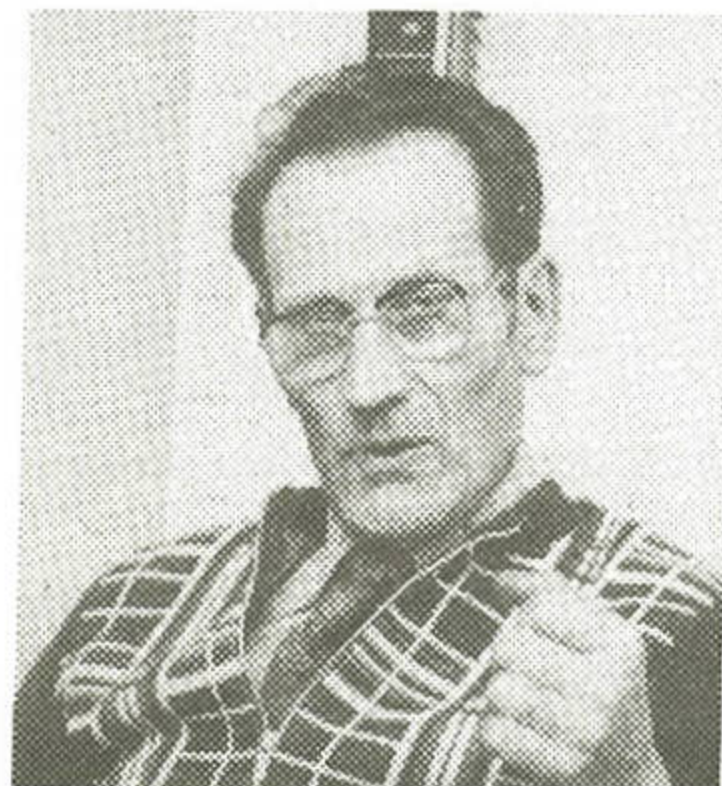
Sen sijaan kirkolla on mahdollisuus olla työttömyyden tuoman ahdistuksen ja henkisen paineen helpottajana sekä elämänuskon ja toivon ylläpitäjänä. Työttömyyteen puuttui myös Forsell, joka toivoi kirkon toimivan myös kansalaissovun rakentajana ja sovittelijana silloin kun eri kansalaisryhmien välit käyvät liian kireiksi. Kirkon pitäisi uskaltaa sanoa myös niille, joilla on rahan val-

taa, totesi Forsell.

Aila Jokinen mainitsi, että ihmisillä tällä hetkellä tuntuu olevan tarvetta lähestyä kirkkoa, saada sieltä henkistä tukea. Tätä tilannetta pitäisi nyt käyttää hyödyksi ja vetää ihmisiä mukaan kirkon työhön. Kauko Säämäki näki kirkon tehtävänä olla ristiriitoja tasoittamassa. Katri Vastela toivoi kirkon olevan poistamassa esteitä, ideologioita tai muita, jotta kaikki

pääsisivät lähestymään Jumalaa ja Kristusta. Sirkka-Liisa Hämäläinen totesi kirkon tehtäväksi julistaa syvää, selvää evankeliumia poliittisesti eri tavalla ajatteleville ihmisille.

Juhani Pälmin mielestä kirkon tärkein tehtävä on tietysti julistaa puhdasta Jumalan sanaa. Hän lisäsi nimenomaan poliittisesti repeytyneen kansakunnan yhdistämistehtävän kuuluvan kirkolle.

Kalevi Forsell
työvoimakeskukseen hoitaja, sd
— Seurakunnan luottamushenkilöitä valittaessa täytyy ottaa huomioon tietysti suhteellisuus. Mutta minun henkilökohtainen vakaumukseni on, että seurakunnan kirkkoherra ei saa politikoida. Kieltäisin puoluepolitiikan häneltä kokonaan. Siitä on ehdottomasti seurakunnalle haittaa.

Minulla on ollut huoli ja suru siitä, minkä tähden on työväenliikkeen ja seurakunnan välillä on juopa. Emme aio vallata kirkkoa, vaan se, mitä minä haluan, on saada työväestö mukaan kirkon toimintaan.

Kaikki olivat kuitenkin yhtä mieltä siitä, että politiikan tulosta huolimatta kristillisen harrastuksen ja kiinnostuksen seurakuntatyötä kohtaan tulisi olla tärkeimpänä perusteena luottamushenkilöitä valittaessa.

Ainakaan tämän keskustelun perusteella ei näyttänyt siltä, että puoluepolitiikan myrskyt vielä mylläisivät seurakunnassa. Keskustelijat olivat useim-

Aila Jokinen
sairanhoidon opettaja, kok
— Poliitiikka on tuonut mukanaan tietyt pelisäännöt. Tiedetään, mitä kukin ajattelee, ja sen mukaan pystytään pelaamaan.

— Lähtökohtana minun seurakunnan luottamustoimeen suostumiseeni oli se, että vaalit olivat tulossa, ja tarvittiin mukaan porvarillisesti ajattelevia ihmisiä. Kuviteltiin, että minulla olisi mahdollisuus kalastaa ääniä. Poliitiikkaan tulon perusteena minulla oli se, että aloin kiinnostua siitä, miten tämä yhteiskunta toimii, miten meitä oikein pyöritetään. Seurakunta-vaalien ehdokkaaksi asettuminen antoi kiintoisan alan tarkistaa, miten tämä varsin tärkeä sektori toimii.

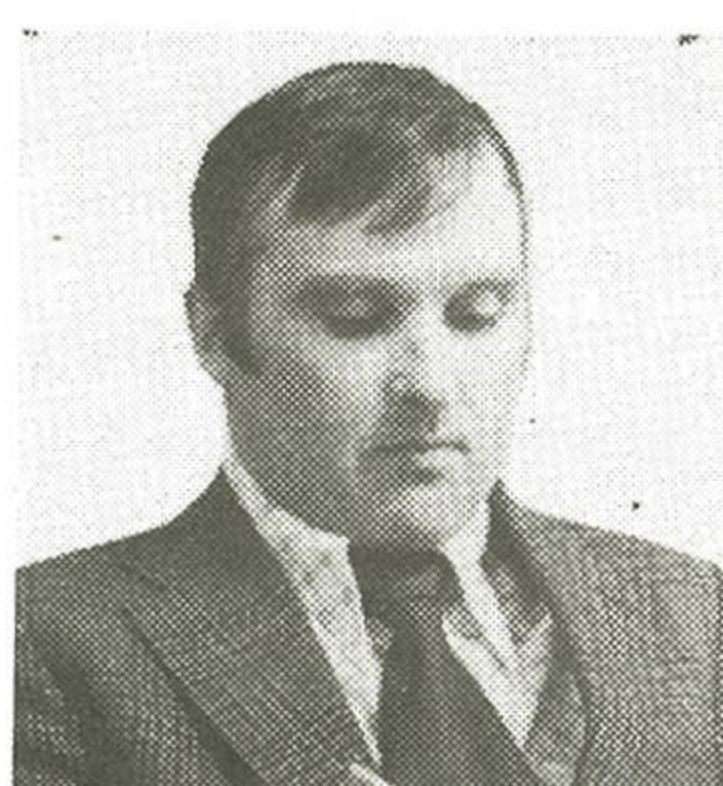
mista asioista yhtä mieltä, ja erivät mielipiteet esitettiin maltillisesti ja perustellen. Lectori Raili Turtola totesikin, että juuri niiltähän me voimme oppia avoimuutta ja ristiriitojen sovittelua, jotka ovat päätyneet toisenlaiseen ratkaisuun kuin me itse, emme suinkaan niiltä, jotka ovat omia kaikujaamme. Ehkä juuri tässä onkin politiikan tärkein anti seurakuntaelämälle.

Sirkka-Liisa Hämäläinen
talousopettaja, krist.

— Minä en kannata politiikan tuloa ja oloa seurakunnassa. Jos pitäisi lähteä poliittisiin tunteisiin vaaleihin, en mahdollisesti lähtisi ehdokkaaksi.

— Minulla oli lähtökohtana henkilökohtainen usko ja osallistuminen seurakuntaelämään, mm. naistyötoimikunnan työskentelyyn. Sitä myöten tulinkin mukaan luottamustehtäviin.

Kauko Säämäki
maanviljelijä, kesk.

— Kirkon tehtävä on huolehtia siitä, että vähemmistöt saavat kirkon asioissa edustuksensa. En tarkoita, että paikat pitäisi välttämättä jakaa puoluepoliittisesti, mutta ei ole oikein, että enemmistö ottaa kaikki paikat.

Jorma Pakkanen
kirkkoherra, keskustelun vetäjä

— Minua on kauan askarruttanut kysymys, tunteeko poliittisesti sitoutunut henkilö seurakunnassa ristiriidan oman puolueensa ohjelman ja kirkon tavoitteiden välillä.

Keskustelun kokosi
Marja Ylönen

Ei virkamyllyä kirkkoon

Politiikan lopullista läpimurtoa kirkon piirissä merkitsisi johtavien virkojen luottamustehtävien täyttämisen poliittisin perustein, mikä käytäntö on yleistä kunnissa. Aivan luonnollisena pidettiin, silloin kun politiikka on mukana, luotta-

mustehtävien jakamista poliitisten voimasuhteiden mukaan.

Sen sijaan virkojen suhteen ei hyväksytty ajatusta, että se hullunmylly mikä nyt kunnissa pyörii, tulisi myös kirkon valintoihin. Näillä sanoilla kieltäytyi mm. Katri Vastela hyväksymästä ajatusta, että virkoja ryhdyttäisiin jakamaan eri puolueille. Keskustelijoiden mielestä pätevyyden pitäisi valinnassa aina olla ensimmäisel-

lä sijalla. Pastori Perttula tosin totesi, että kirkon piirissä nykyiselläänkin tapahtuu jäsenkirjavaaleja, joissa syrjäytetään päteviä. Suurimpana ongelmana hän kuitenkin piti sitä, että kirkolliskokous ei nykyisellään vastaa kansankirkon edustavuutta. Se on kuin päälle käännetty parlamentti, totesi Perttula. Tulevaisuudessa hän kuitenkin uskoi tämän asian vähitellen korjaantuvan.

kova elää jatkuvasti Jumalan sanasta. Meidän kansamme tarvitsisi kipeimmin Jumalan sanan synnyttämää herätystä ja herätystä Jumalan sanaan. Kokemus on osoittanut, että syväkylvä tuo pysyvän tuloksen. Hetken innostukset ovat tavallisesti jääneet vain hetkellisiksi. Sanan ja Hengen välinen yhteys on jyrkästi tuotu esiin kirkkomme tunnustuskirjoissa: "On hyödyksi niin paljon kuin mahdollista kunnioittaa sanan palvelusvirkaa, kaikin tavoin sitä kiinnittää sellaisten kiihkoilijoiden vastustamiseksi, jotka luulottelevat, ettei Pyhää Henkeä anneta sanan välityksellä, vaan heidän omien jos jonkinlaisten valmistustensa tuloksena, jos kyykötävät liikkumattomina, sanattomina, salakammioissa, valistusta varten, niinkuin muinoin entusiastit opettivat ja nykyään kasteenuusijat opettavat" (Augsburgin tunnustuksen puolustus).

Harhaan joutumisen vaara on havaittavissa myös siinä, että koetetaan ikään kuin saavuttaa Hengen kautta jonkinlainen ylimääräinen hengellinen "lisä" ohi Kristuksen. Mutta: "Ei autuutta saa suurempaa kuin minkä Jeesus lahjoittaa." Tämä virressä ilmaistu totuus pohjautuu juuri Jeesuksen omiin sanoihin: "Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa

teille" (Joh. 16:14). Kristuksessa meillä on kaikki, "sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti" (Kol. 2:9). Kristus on tullut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi (1 Kor. 1:30). On painotettava todella sitä, että Jumalan pelastushistoriassa ja yksityisen ihmisen uskonelämässä kaikki keskittyy Kristukseen. Syvimmältään helluntainkin tehtävänä on osoittaa, että Jeesus Kristus on Herra. Pyhä Henki vuodatettiin kerran Kristuksen ansioitten tähden, ja Hänen ansioittensa tähden me tänäkin aikana saamme Pyhän Hengen lahjan, ks. esim. Apt. 2:33 ja Tiit. 3:6. Hengellä täyttyminen merkitsee juuri sitä, että Kristus saisi kiitoksen, ks. Ef. 5:15-20.

Joku on joskus lausunut sellaisen ajatuksen, ettei meidän ole vaikea saada Pyhää Henkeä, mutta Pyhän Hengen on vaikea saada meitä. Näin varmasti on. Sillä Hengen määrä meissä tulee ilmi ajatuksissamme, puheissamme, teoissamme, kotiloissamme, työpaikoillamme, suhtautumisessa seurakuntaan ja Raamatun. "Paras lahja Jeesuksen" taitaakin aiheuttaa meissä kipua! Älkäämme kuitenkaan paetko, sillä tuo kipu on elämäksi. "Armon virrat virtaavat aina alaspäin" (Arndt).

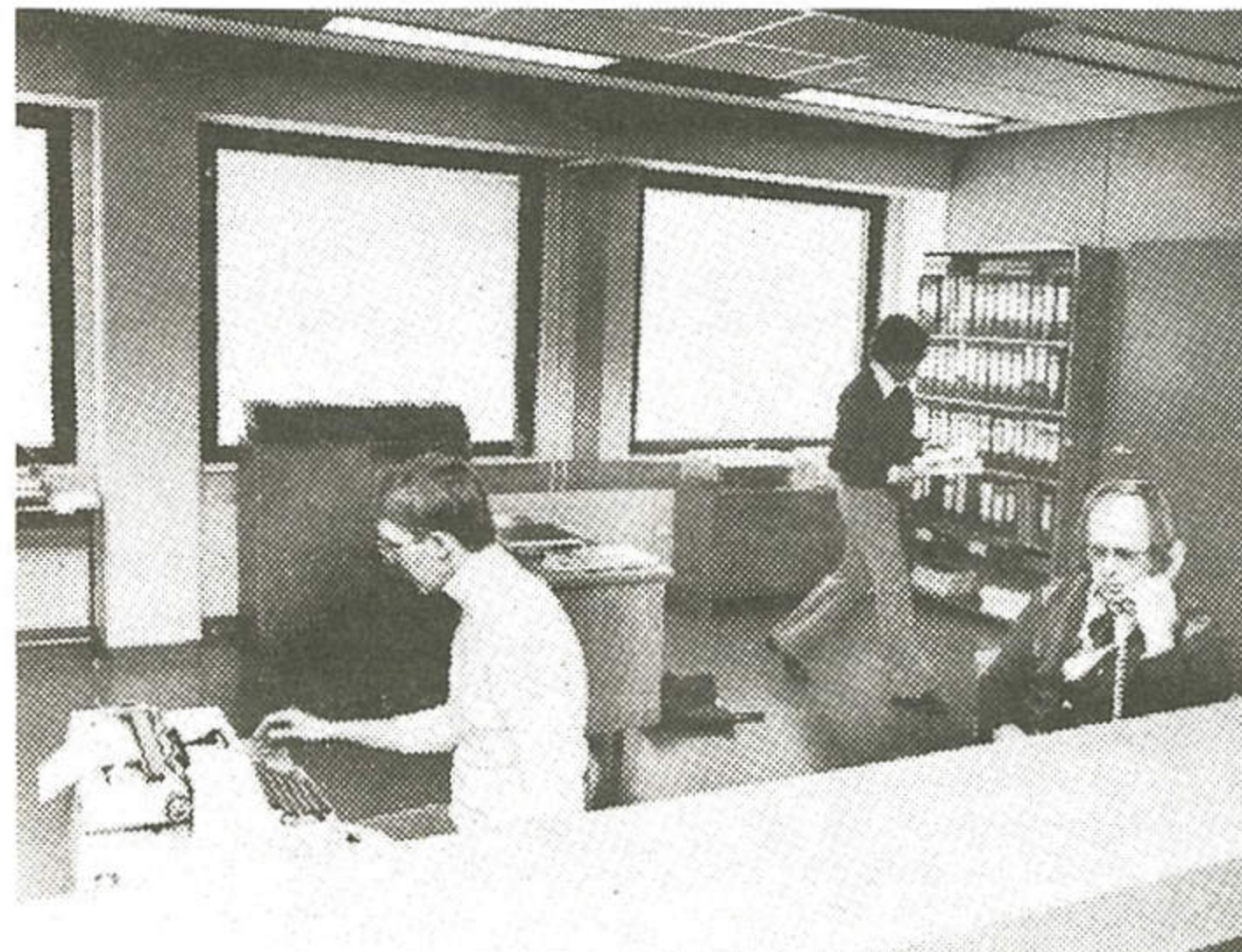
Pauli Vuola

Seurakuntien yhteiset työmuodot saman katon alle

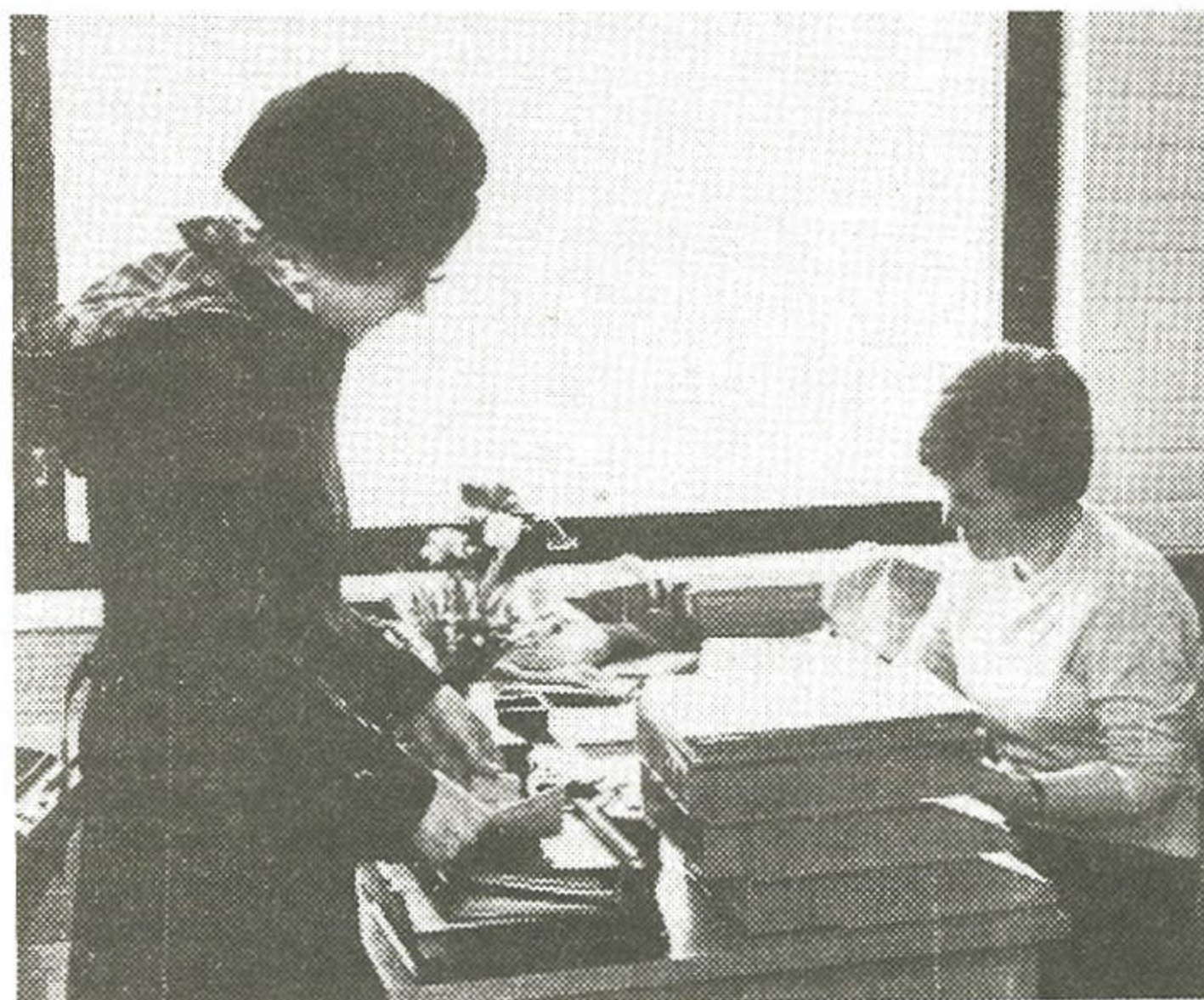
Palvelukeskuksessa paljon toimintaa

Seurakuntasaliin käydään Itäpuiston puolelta.

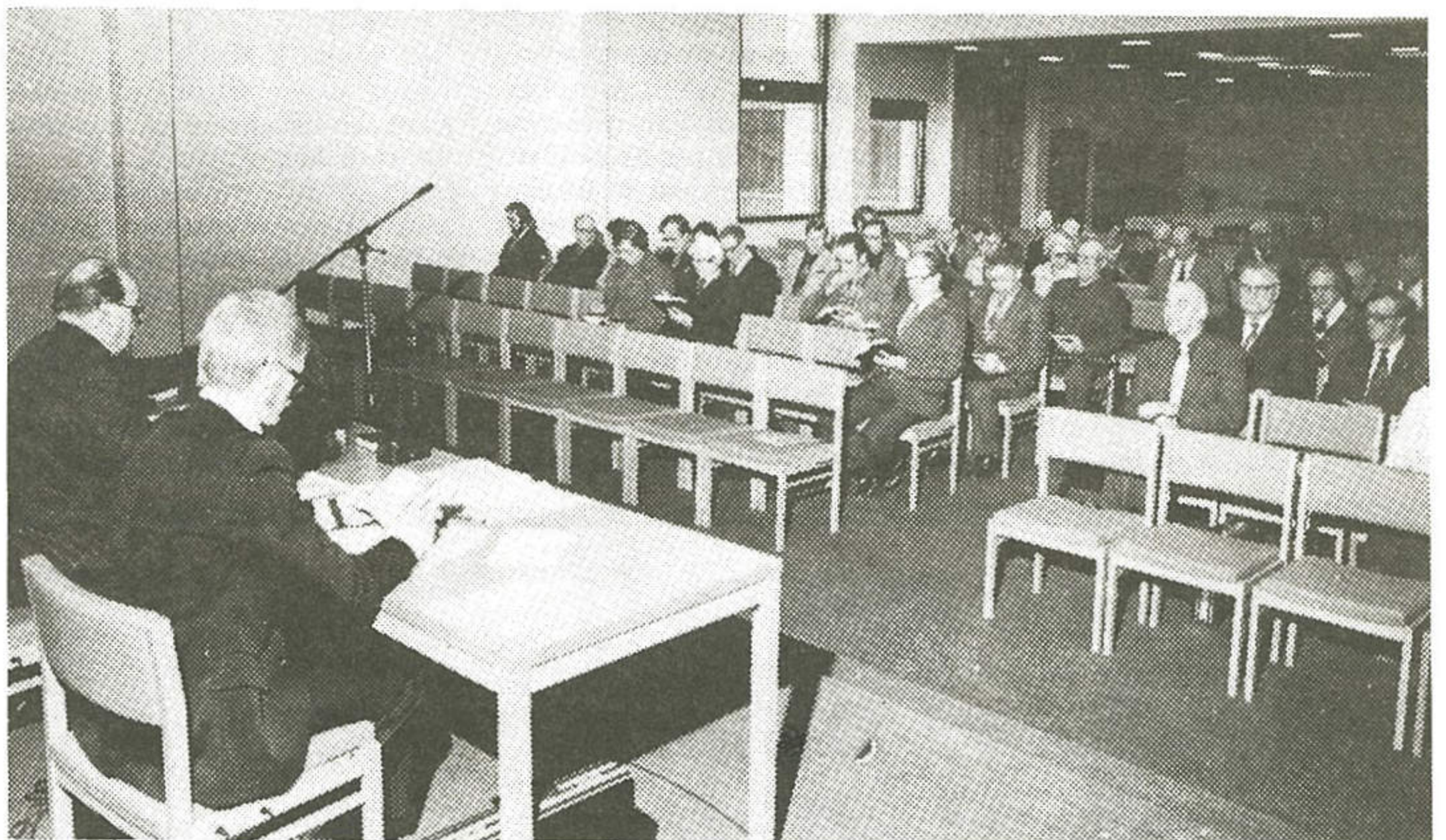
Seurakuntien nuorisokeskuksen tehtävänä on tuottaa materiaalia, monisteita ja suunnitelmia seurakuntien varhaisnuoriso- ja nuorisotyön tarpeisiin. Puuhamiehinä Erkki Nevaranta ja Vilho Eskelinen.

Päiväkerhotoimistossa asiakasta palvelee vt. alueohjaaja Tuula Moisiomäki (oik.).

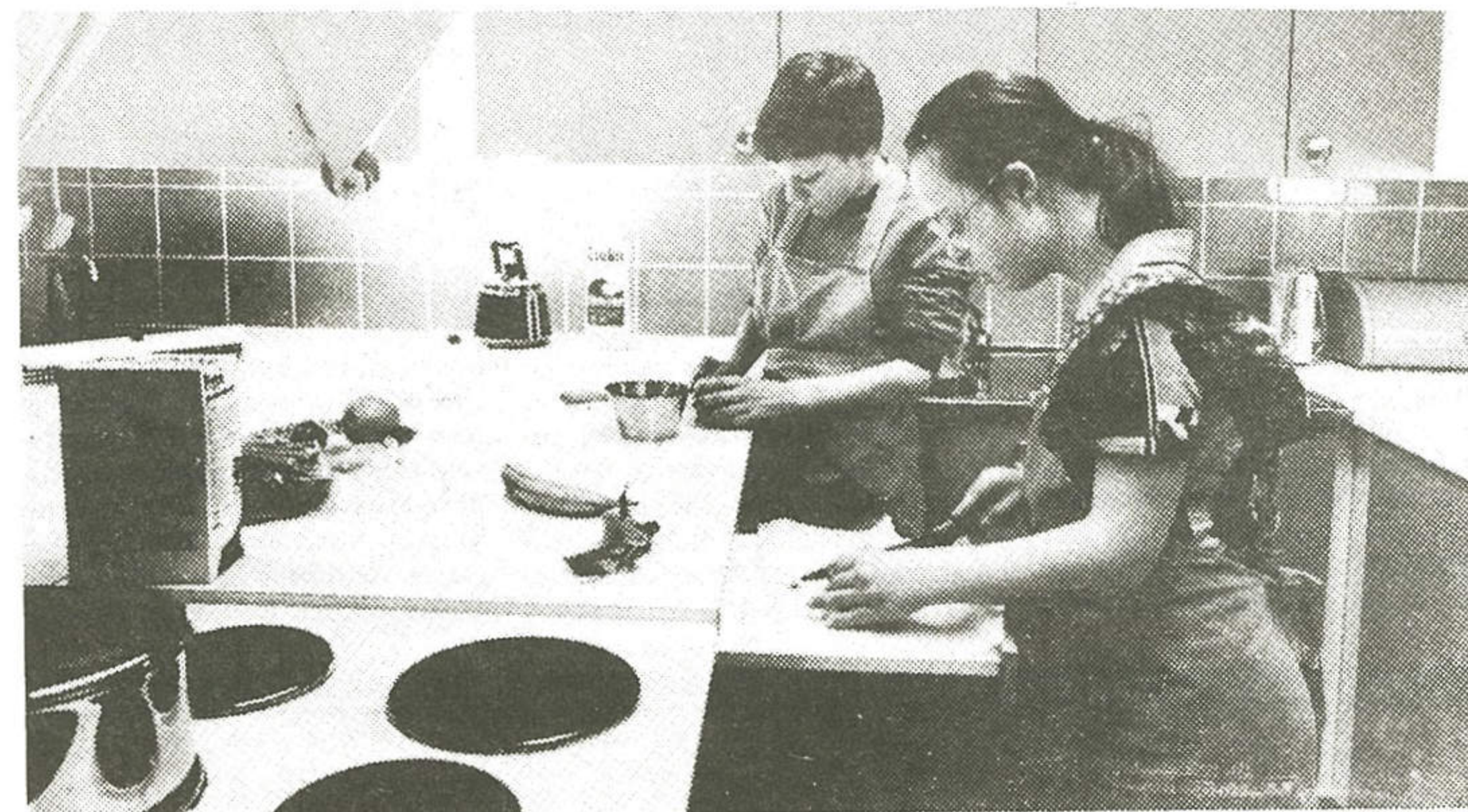
Keski-Porin seurakuntasalarilla on yhteisvastaanotto, jossa päivystetään aamupäivisin. Diakonissat Maija-Liisa Pakkanen sekä Kaarina Leino keskustelevat lehtori Pirkko Heikkilän (vas.) kanssa. Vastaanoton siirtäminen seurakuntien hallintokeskukseen on vireillä.

Porin seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto ehätti ensimmäisenä kokeilemaan Palvelukeskuksen seurakuntasalin uusia istuimia ja pitämään kokousta opetusneuvos Pauli Happonen (vas.) johdolla.

Perheasiainneuvottelukeskus on talon kolmannessa kerroksessa. Perheneuvoja Arto Ylönen, vt. johtaja Tellervo Pietiläinen ja toimistovirkailija Tarja Selin suunnittelevat päivän ohjelmaa.

Antinkartanon Päivänummen harjaantumiskoulun opetuskeittiössä tutustutaan käytännön kotitaloustaitoihin.

Erityisnuorisotyötä Porin seurakunnissa johtaa nuorisodiakoni, jolla on vastaanottotilat 4. kerroksessa. Tehtäviin kuuluu varsinaisen nuorisotyön lisäksi etsivä työ nuorten koontumispaikoissa, muun muassa Jazz-78 tapahtumassa Porissa.

Perhejuhlia varten ei Palvelukeskuksen tiloja ole mahdollisuus vuokrata järjestelyasioiden takia ennen syksyä.

KESÄKALENTERI

TYTTÖTYÖ

Leirit Ilmolassa:

19.-22. 6. tyttöleiri alle 10 v., Mansikkamäki, Henninen, Lehtola
30. 6.-2. 7. musiikkileiri, Grönroos
10.-13. 7. tyttöleiri yli 10 v., Koskela, Kalajoki, Seppälä
2.-4. 6. kerhonojhaajien leiri, Grönroos

Tyttöjen kesäretket:

15. 6. Keski-Porin tyttöjen retki Kankaanpäähän, Ikaali-
siin ja Tampereelle. Osallistumismaksu 25 mk, josta ilmoit-
tautuksessa peritään 10 mk. Ilm. 7. 6. mennessä nuorisokes-
kukseen. Retken johtajina Kalajoki ja Lehtola.
27.-29. 6. Teljän tyttöjen retki Keski-Suomeen. Alaikä-
raja 10 v. Ilm. toukokuun loppuun mennessä tyttötyönohjaajil-
le.
4.-6. 7. Keski-Porin tyttöjen retki Ahvenanmaalle. Alai-
käraja 9 v. Osallistumismaksu 90 mk, josta ilmoittautuessa
peritään 40 mk. Ilm. 20. 6. mennessä nuorisokeskukseen.
Retken johtajina Kalajoki ja Lehtola.

POIKATYÖ

Leirit Ilmolassa:

16.-18. 6. poikaleiri, Takala
26.-28. 6. poikaleiri, Eskelinen, Laakkonen
28.-30. 6. poikaleiri, Vesala
3.-6. 7. poikaleiri, Kormanen
29.-31. 7. poikaleiri, Takala
18.-20. 8. poikaleiri, Takala

Poikien kesäretket:

10. 6. Retki Espoon Bodominjärvelle
27. 5. Jousikerhon retki Yterin maastokisoihin
19.-25. 6. Muonion retkimelontakilpailut Agrebinkeinos-
sa.
25.-30. 7. Merivaellus kanooteilla, Pori - Kristiina -
Kaskinen
18.-20. 8. Retki Heinolaan Vierumäen urheiluopistolle

Muuta toimintaa:

Keski-Porin jousikerho tiistaisin ja torstaisin Jousimajal-
la klo 18
Melontakerho keskiviikkoisin Hallituskatu 9:ssä klo 18
Fillarikerho maanantaisin Palvelukeskuksessa klo 18

TYTÖT JA POJAT

1.-4. 6. Tyttöjen ja poikien urheiluleiri Levolla, Kormanen,
Takala. Leirimaksu 25 mk.
9.-11. 6. Tyttöjen ja poikien lähetysjuhlat Lohjalla.
17.-22. 7. Länsi-Kesis I, Länsi-Porin poikien ja tyttöjen
yhteinen leiri Pastuskerissa, Takala
27. 5. Tyttöjen ja poikien retki maastokisoihin Yteriin.

MUSIIKKI

3.-4. 6. Musiikki-ratsastusleiri Porin Kyläsaressa E. Ki-
vekkään tilalla. Ilm. J. Nummelalle, puh. 448 039
24.-29. 6. Puhallinorkesterin leiri Eurajoen kristillisellä
opistolla. Ilm. J. Nummelalle, puh. 448 039
27. 7.-5. 8. Puhallinmusiikkileiri Heinolassa (Sulasol)
Ilm. J. Nummelalle, puh. 448 039
29. 7.-6. 8. Puhallinmusiikkileiri Pieksämäen Partahar-
julla. Ilm. ensi tilassa J. Nummelalle, puh. 448 039

PARTIOTYÖ

16.-18. 6. Haukkisen kunnostusviikonloppu. Lisätietoja
antaa Sakari Aalto puh. 591 154
30. 6.-2. 7. Vaeltajien tapaaminen Kolilla. Tilaisuuden
järjestää Suomen Partiolaiset. Yhteistä kuljetusta varten yh-
teys partionohjaajaan puh. 591 154
4.-6. 7. Teljän Tuikkeitten retki Itä-Suomeen. Osanotto-
maksu 80 mk. Ilm. 31. 5. mennessä, jolloin maksetaan 40
mk.
13.-16. 7. Kolumbus -78, sudenpentuleiri. Osallistumis-
maksu 35 mk.
7.-13. 8. Lapikas -78 piirileiri Kankaanpäässä (raken-
nusleiri 4.-7. 8.). Leirimaksu 100 mk, josta 1. 6. ilmoittau-
tumismaksu 40 mk ja loppuosa 60 mk 1. 7. mennessä Posti-
pankkiin tilille TA 5663 04-4. Leiriläisten ikä vähintään 11
vuotta.

Edellä mainituista leireistä ja retkistä saa tarkempia tie-
toja niiden johtajilta tai seurakuntien nuorisokeskuksesta,
Eteläpuisto 10, puh. 12 920 (avoinna arkisin 9-15, kesällä
9-14).

Ilmoittautumiset on tehtävä johtajille tai nuorisokeskuk-
seen viimeistään viikkoa ennen leirin tai retken alkamista el-
lei toisin ole mainittu. Osanottajat otetaan ilmoittautumis-
järjestyksessä ja heille lähetetään myöhemmin tarkemmat
tiedot lähtö- ja paluun ajoista, varustuksesta ja vanhempien
vierailuajoista. Ilmolan leirimaksu on 8 mk vuorokaudelta.
Leiri- ja retkeläiset on vakuutettu seurakuntien puolesta.

○ ○ ○

Leirikeskus Ilmola, jossa useimmat leirit pidetään, sijait-
see Lytlylässä 20 km Porin keskuksesta. Sen puhelinnumero
on 81 408. Ilmolan kesähenkilökuntaan kuuluu isäntä,
emäntä, keittäjä ja kaksi keittiöapulaista.

Kesäillan musiikkihetkiä Porin urkukesä alkaa

Varmana kesän merkinä on totuttu pitämään Keski-Porin urkumusiikkisarjan avauksena. Urut soivat keskiviikkoiltoisin nyt kuudennen kerran järjestet-
tävänä musiikkitahtumassa. Tänä kesänä urkuiltoja on vain kesä- ja elokuussa, mutta urku-
rit ovat entistä nimekkäämpiä: kesäkuussa Forsblom, Valsta, Äikää, elokuussa kansainväli-
siä urkutaiteilijoita, muun muassa Saksan Liittotasavallasta ja Tšekkoslovakiasta. Urkuke-
sän päättää Porissa Lahden ka-
marikuoro.

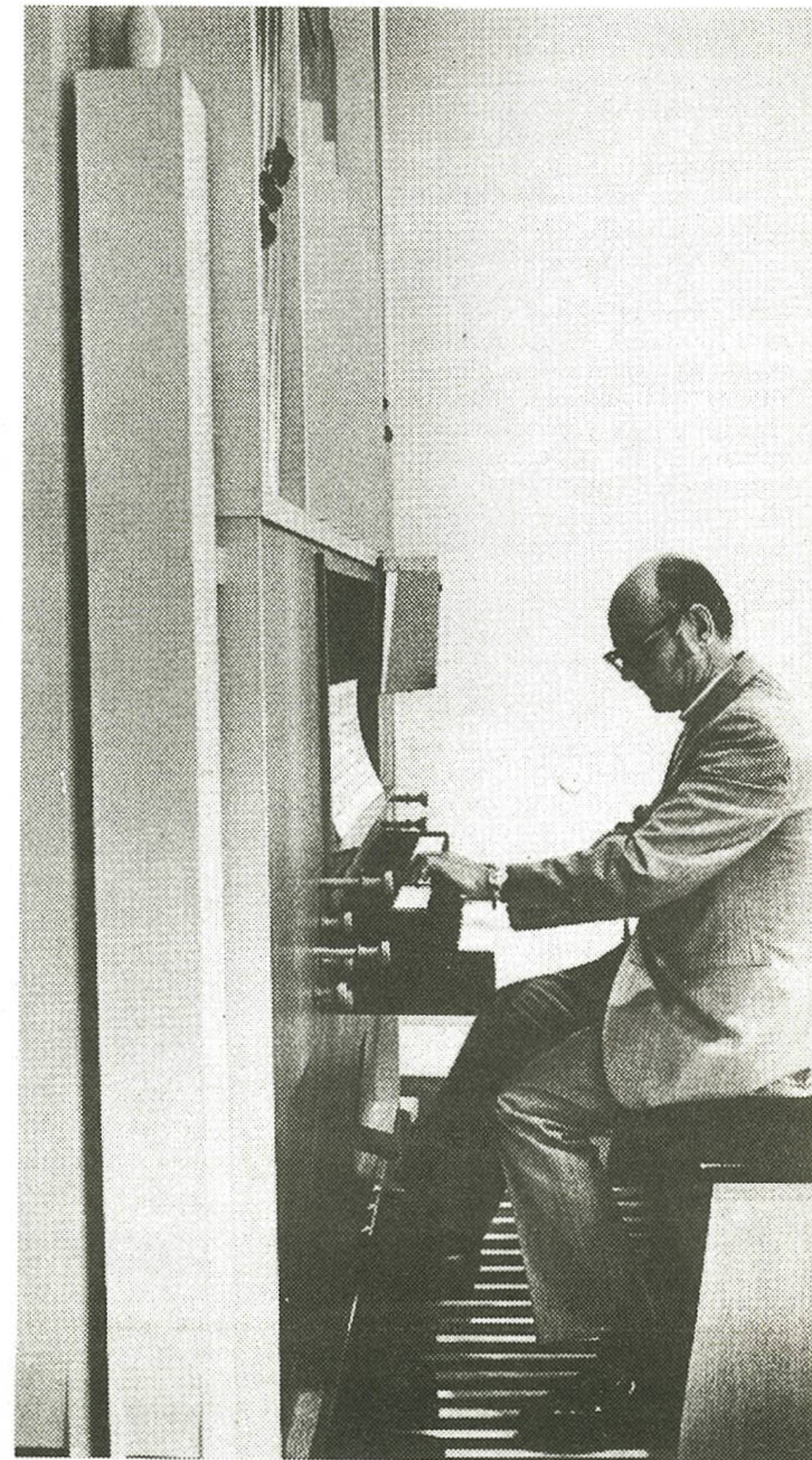
Kesäkuun 7. päivänä konser-
toi Bachin urkuteosten tutkija
ja etevä tulkitsija professori
Enzio Forsblom. Hän suorittaa
Porin urkukesän avauksen kello
19.30 Keski-Porin kirkossa.
Forsblomille Pori ei ole suin-
kaan vieras paikka; hän on vie-
raillut täällä musiikkisarjan
esiintyjänä aikaisemminkin.
Pohjoismaissa, Neuvostoliitos-
sa sekä Italiassa lukuisia konser-
tetteja pitänyt urkuri on pal-
kittu Harriet Cohen Internati-
onal Musik Award Bach-mita-
lilla.

Tapani Valsta on musiikin
monitoimimies, urkutaiteilija,
Helsingin tuomiokirkon urkuri
ja Sibelius-Akatemian pianon-
soiton professori. Hän on esiin-
tynyt laajasti konsertoivana pi-
anistina ja urkurina, solistina
sinfoniakonserteissa, kamari-
muusikkona sekä konserttisä-
estäjänä. Professori Valsta on
saavuttanut runsaasti kansain-
välistä mainetta esiintymisil-
lään.

Keski-Lahden seurakunnan
kanttoriurkuri Aimo Känkänen
on vuorossa 21. päivä kesäkuu-
ta. Hän on Lahden kansainväli-
sen Urkuviikon puheenjohtaja
ja kesäillan urkumusiikkisarjan
perustaja. Urkurin tehtä-
viensä ja opetustyönsä lisäksi
Känkänen on ahkera esiintyjä,
myös oman maamme ulkopuo-
lella.

Helsingin Johanneksen kir-
kon urkuri professori Tauno Äi-
kää soittaa Keski-Porin kirkon
urkuja keskiviikkona 28. 6. Äi-
kää on kevään aikana vierailut
lukuisilla paikkakunnilla tutus-
tumassa urkuihin ja kertonut
niistä radionkuuntelijoille mie-
lenkiintoisia asioita musiikki-
näyttein.

Elokuussa esiintyvät kesäil-
lan urkumusiikkisarjassa urku-

Kuudennen kerran soi Kesäillan Urkumusiikki Keski-Porin kir-
kossa. Aimo Känkänen on urkumusiikkisarjan perustaja ja Lah-
den Kansainvälisen Urkuviikon johtaja.

taiteilijat Tijn van Eijk Hollan-
nista, Kamilla Klugorova
Tšekkoslovakiasta sekä Dieter
Weiss Saksan Liittotasaval-
lasta. Mukana on myös kantto-
ri-urkuri Leni Granholm Suo-
men Essestä. Lahden kamari-
kuoro on urkukesän ainoa kuo-
roesiintyjä, jolle on annettu
tehtävä luoda mahtavat puit-
teet urkukesän päätöstilaisu-
delle Keski-Porin kirkossa.
Kuoro teki johtajansa Matti

Rauhalan kanssa syksyllä
1977 laajan Amerikan kiertu-
een. Kamarikuoron ohjelmis-
tossa on esityksiä kansanlau-
luista ja viihteestä aina arvok-
kaihin suurteoksiin, muun mu-
assa Bachin Joulutoratorio.

Musiikkitilaisuudet alkavat
kesäkuussa ja elokuussa kello
19.30. Yleisöllä on konserttei-
hin vapaa pääsy. Konserttiesit-
teen ja ohjelmalehtisen voi lu-
nastaa viidellä markalla.

Näpistys

**Latvus, Sisko: Jukka käy
kaupassa. Kuvitt. Salli Parik-
ka. Karas-sana 1976, 32 s, hin-
ta 5 mk.**

Kirjassen sisältö on tämä: äiti
lähettää 6-vuotiaan Jukan
kauppaan asialle. Matkalla
hän tapaa Jannen, joka syö
pastilleja. Kaupassa Jukka ot-
taa salaa itselleen pastilliaskin.
Äiti huomaa tyhjän rasian. Kun
isä tulee kotiin, menevät he yh-
dessä kauppaan maksamaan
Jukan velkaa. Vanhemmat ovat
jo antaneet Jukalle anteeksi.
Kotimatalla isä selittää kuin-
ka kaikki ihmiset ovat tehneet
väärin Jumalaa kohtaan ja Jee-
sus on maksanut meidän vel-
kamme elämällemme. Elämä puo-
lesta on niin kallis, että sitä
ei voi maksaa millään rahalla.
Kirjanen kertoo hyvin selke-
ästi ja lapsentajuisesti Kristuk-
sen osallisuuden ihmisen elä-
mään.

Laila Pouttu

Lisätietoja antavat:

SEURAKUNTIEN NUORISOKESKUS
Eteläpuisto 10, puh. 12 920

Porin Teljä

Simo Koivunen	puh.	11 995
Vilho Eskelinen	puh.	35 566
Pertti Laakkonen	puh.	24 880
Liisa Seppälä	puh.	15 112
Tyyne Koskela	puh.	29 992

Keski-Pori

Pertti Ruotsalo	puh.	36 910
Eero Vesala	puh.	21 766
Lea Kalajoki	puh.	23 957
Merja Lehtola	puh.	449 370

Länsi-Pori

Sinikka Henninen	puh.	37 869
Kalevi Takala	puh.	27 467
Erkki Malmberg	puh.	88 169

Pihlava

Pekka Ahlamo	puh.	443 894
Irma Grönroos	puh.	443 147
Heimo Kormanen	puh.	486 574

Reposaari

Uolevi Kotilehto	puh.	447 951
------------------	------	---------

Porin herännäisyyden juuret ovat syvällä

Ensi kesänä Porissa herännäisjuhliiaan viettävän Länsi-Suomen rukoilevaisuuden juuret ovat syvällä 1700- ja 1800-luvun herätyksissä. Rajoitun seuraavassa tarkastelemaan 1700-luvun jälkipuolen herännäisyyttä ja sen johtohahmoja.

Pietististä uskonnollisuutta oli maassamme esiintynyt jo 1600-luvun lopulta lähtien. Aina 1700-luvun alkupuoliskolle saakka se rajoittui vain yhteiskunnan yläluokkaan, lähinnä aatelisiin ja porvaristoon. Vuonna 1756 lähti kuitenkin Uudenkirkon (nykyisen Kalanin) pitäjästä liikkeelle tavallisen kansan keskuuteen levinnyt herätyk, jota onkin sittemmin kutsuttu kansanherätykseksi. Yksi tuon herätyksen liikkeellepanevia voimia oli suurta kansainvälistä huomiota herättänyt Lissabonin maanjäristys, joka laajalti tulkittiin lopun aikojen merkiksi.

Porissa herätysaalto oli voimakkaimmillaan 1770-luvulla. Sen johdossa oli erityisesti kaksi naista, Juliana Söderborg (o. Malmberg), jonka luona Malmikorttelissa pidettiin kaupungin suurimmat seurakunnat, sekä Siikkaisista vuonna 1770 Poriiin muuttanut Anna Lagerblad eli Haapakoski. Merkille pantavaa on, että naiset saattoivat saavuttaa uskonnollisen elämän alueella merkittävän johtajan aseman tuon ajan yhteiskunnassa. Ehkä heitäkin tunnetummaksi heränneitten johtajiksi kohosi merikarvialainen Anna Rogell, jota käytiin kuulemassa Tukholmasta saakka ja jonka eräänlaisessa horrostilassa pidettyjä saarnoja julkaistiin sikäläisessä lehdistössä.

Myös Porissa keskustelu herännäisyydestä ja heränneiden seuroista kiihtyi jatkuvasti. Koko kaupunki oli jakaantunut kahteen ryhmään, kääntyneisiin ja kääntymättömiin. Lopulta Ulvilan silloinen kirkkoherra Michael Lebell yhdessä pormestari Lars Sacklénin kanssa otti asian esille kirkonkokouksessa. Virikkeen kokoukselle antoivat helluntaina 1774 pidetyt seurat, joihin kokoontui satoja ihmisiä Porin ulkopuolelta,kin aina Tyrväätä, Huittisia, Loimaata, Eurajokea, Raumaa ja Uuttakaupunkia myöten. Seurat jatkuivat yötä päivää.

Kirkonkokouksessa kävi ilmi, että Söderborg ja Lagerblad olivat jo saaneet seuraajia. Samassa kokouksessa oli haastettu kuultavaksi 12 naista ja 2 miestä syytettynä unissaarnaamisesta ja seurojen järjestämisestä.

Puhdasoppisuuden ajalta periytyneen kokousasetuksen perusteella heränneitä syytettiin unissaasarnaamisesta ja hartauuskokousten järjestämisestä. Heränneet olivat kuitenkin vaakuuttuneita tehtävänsä tärkeydestä. Juliana Söderborg vastasi syytöksiin, että hän oli saanut julistajan tehtävän Jumalta ja katsoi sen olevan täysin sopusoinnussa kaikille kristityille yhteisen hengellisen pappeuden kanssa.

Söderborgin merkittävästä asemasta Porin herännäisyydessä kertovat ne lukuisat tarinat, jotka hänestä ovat säilyneet. Hänen kristillisyytensä ei ollut pelkkää puhetta, vaan kun esimerkiksi toiset paheksuivat juopunutta, Juliana kiiruhti tätä auttamaan ja lausui: "Tuo

[illegible]

Anna Egerblad.

**Tohtori Heinon kirjoitus päättyy Anna Lagerbladin rukoukseen.
Kuvassa osa Lagerbladin käsinkirjoitetusta kirjasta.**

kurja on täynnä karvaita juomia, mutta me toiset viheliäiset olemme täynnä epäuskoa”.

Lagerbladista ja hänen rukoustensa voimasta taas on säilynyt kertomus vuoden 1801 Porin palon ajoilta. Sen mukaan silloinen puukirkko jäi palamatta, vaikka liekit jo nuoleskelivat sen seinä, koska Anna Lagerblad oli kirkossa polvillaan rukoilemassa, ettei se palaisi, eikä kukaan saanut häntä poistumaan kirkosta. Kansa lukikin kirkon pelastuksen hänen rukoustensa seuraukseksi. Lagerbladin sepittämäksi mainitaan mm. virsi ”O armo ja rakkaus suur” (Halullisten sielujen hengelliset laulut).

Porin herännäisyyden vaikutus ulottui seuratoiminnan välityksellä laajalle. Mm. 1800-luvun heränneitten merkittävä johtaja Matti Paavola kävi mukana Söderborgin seuroissa. Ja jo tuolloin porilaisten osana oli pitää murhetta raumalaisistakin. Anna Lönberg, joka oli yksi kirkon kokouksessa syyteystistä heränneitten johtajista, muutti vuonna 1801 yhdessä poikansa Isakin kanssa Porista Raumalle. Tämän Isakin kerrotaan juuri mainittuna vuonna olleen yhdessä Anna Lagerbladnin kanssa rukouksin suojele-

massa Porin kirkkoa. Isakista tuli myöhemmin 1800-luvulla Rauman heränneitten merkittävin maallikkojohtaja.

Nykyisen Länsi-Suomen ruokoilevaisuuden elinjuuret ulottuvat siis 1700-luvun herännäisyyteen saakka. Siksi voikin perustellusti sanoa, että Länsi-Suomen ruokoilevaisuus edustaa satakuntalaista ja porilaista uskon perintöä aidoimmillaan. Varsinkin sen hengellisissä lauluissa ja rukouksissa ovat säilyneet meidän aikaamme asti elävinä, entisaikojen porilaisten ja satakuntalaisten uskone-lämän löydöt ja kokemukset.

Tämän päivän rukouksella
 suus voi hyvin yhtyä Anna Lagerblad in rukoukseen vuodelta
 1789: ”Pyhä Herra Sebaot siun-
 natkoon täällä ajassa meitä sie-
 lun ja ruumiin puolesta ja val-
 mistakoon ijankaikkiseen iloon
 ja riemuun sisälle käymään, et-
 tä me ilolla sanoa saisimme:
 nyt meidän elinaikamme kulu-
 koon Herran kiitoksessa ja lop-
 pukoon ijaiseen ylistykseen ja
 karitsan häihin, kussa me
 saamme alkaa uusia karitsan
 kiitosvirsiä, isossa uhrissa Je-
 suksessa, joka on A ja O, alku
 ja loppu, ensimmäinen ja vii-
 meinen pyhä nimi Jesus”.

Harri Heino

Länsi-Suomen 72. Herännäisjuhlat

7.–9. 7. Porissa

Juhlavieraiden yksityismajoitusta varten tarvitaan koteja, jotka voivat palvella juhlien ajan pientä korvausta vastaan. Halukkaita porilaisia pyydetään ottamaan yhteyttä kirkkoherranvirastoihin. P. 12 201, 16 244 tai 27 276, sekä postitse os. Kaija Lepistö Presidentinpuistok. 31 as 12.

Satakunnan Kirjateollisuus Osakeyhtiön sanomalehtioffset. Pori 1978

**Länsi-Suomen 72.
Herännäisjuhlat Porissa
7.-9. 7. 1978**

Juhlatunnus: "Ylistystä armosta!"
Achr. 165:1

Perjantaina 7. 7. klo 19 avajaisseurat
rovasti Paavo Kiviniemi, kirkkoherra Aulis Karen, opettaja
Väinö Kätkä, rovasti Kai Kiilunen ja rehtori Heikki Vanha-
Rauvola

Lauantaina 8. 7.
klo 9 aamuseurat
kirkkoherra Iikka Silvola, puuseppä Erkki Raitanen, rovasti
Paavo Kartano, pastori Simo Koivunen ja maanviljelijä Vie-
no Tuomela

klo 13 seurat
työnjohtaja Erkki Heino, pastori Rauno Heikola, varasto-
mies Ilmari Lähdemäki ja pastori Tapani Viirros

klo 16 seurat
kirkkoherra Pekka Rantala, maanviljelijä Väinö Aerila, ase-
manhoitaja Martti Saarinen ja maanviljelijä Vilho Riihimäki

klo 19 seurat
kirkkoherra Sakari Pöyhönen, kirkkoherra Jarmo Isotalo,
varastomies Martti Lehtinen, kuormaajankuljettaja Eero
Salokangas ja maanviljelijä Frans Siloranta

Sunnuntaina 9. 7.
klo 9 aamusaarna pastori Keijo Rainerma

klo 10 radioitava jumalanpalvelus vanhan käsikirjan mukaan, juhlasaarnan pitää arkkipiispa Martti Simojoki, liturgina Aulis Karen ja Heikki Vanha-Rauvola. Jumalanpalveluksen jälkeen Eurajoen kristillisen opiston käyneiden koontuminen kirkon jokirannassa.

klo 13 päiväseurat
kirkkoherra Veijo Järvinen, maanviljelijä Kustaa Saloma,
kirkkoherra Anssi Simojoki, kirkkoherra Pauli Vuola ja pas-
tori Pekka Harne.

klo 16 seurat lähetysten merkeissä
johtaja Otto Salonen, lähetysjohtaja, rovasti Alpo Hukka,
pastori Matti Vuolanne ja rovasti Otto Tunturi

klo 19 ehtoollisen vietto vanhan käsikirjan mukaan, rippisaarna rovasti Miika Tarna

Suoroissa veisataan "Achreniusta" eli laulukokoelmaa Siionin Virret ja Halullisten Sielujen Hengelliset Laulut. Jumalanpalveluksissa Vanhaa Suomalaista Virsikirjaa. Säestäjinä dir.cant., dipl.urkuri Erkki Kalijärvi, johtaja Erkki Leino ja teknikko Mertti Haavela.

Kuronen, Matti:
Sinun kanssasi sotaan.
Herättäjä-Yhdistys
1976 94 s.

Kuronen toimii seurakunnan perheasiainneuvojana, vihkii avioliittoon sekä toisaalla sovittelee avioeroaikeissa olevia. Hän kertoo tässä kirjasessa niistä miitteistään, joita vihkimisen aikana tulee hänen mieleensä. Vihkikaavan lauseisiin kätkeytyy siemen niistä vaa-roista, joihin ennen pitkää jokainen vihittävä pari joutuu. Hän ei pane painoa vihkiparin sen hetkisel-le onnentuutele, vielä vähemmän onnentoivotuk-sille, vaan toistuvasti korostaa avioliiton tehtäväluonnetta. Hänen kokemuksensa mukaan avioeron partaalle joudutaan pääasiassa kolmesta syystä:

välinpitämättömyys toisesta, puhumisen vaikeus ja yhteisen päämäärän unohtaminen. Kristilliseen avioliittoon vihkipijänä Kuronen korostaa Raamatun sanan osallisuutta onnellisen avioliiton luomisessa: "Jos me valkeudessa vaellamme, niin meillä on yhteys keskenämme". 1 Joh. 1:7. — Kurosen tekstissä on turhaa sanoilla leikkimistä, joka paikoin vaikeuttaa tekstin ymmärtämistä. "Avioliittoa on suojeltava perhe-eläältä. Puolisoiden olisi varjeltava toisiaan lapsiltaan. Avioliitolla on paha taipumus kadota perheeseen kuin tunneliin. Keskeiset tehtävät on hoidettava, mutta se ei saa tapahtua perustehtävän kustannuksella. Puolison on oltava puolisonsa puoliso".

Laila Pouttu

Porin Kirkkosanommat

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu ● 33.500 kpl ● Jakelu jokaiseen porilaiseen talouteen

Päätoimittaja
Jorma Pakkanen
Toimitussihteeri
Hannu Rasila
Toimituskunta
Paavo Yrjölä, Salme Anttila ja
Raili Turtola
Toimituksen osoite Halli-
tuskatu 9, 28100 PORI 10

EURAJOEN KRISTILLINEN OPISTO

27100 Eurajoki
puh. 938-80 065

**Kansanopisto
Kansankorkeakoulu
(anonus operusministeriössä)
Monipuolista kurssitoimintaa
Tiedustele
opintomahdollisuuksia!**